

Kevin Lamote,
onderzoeker

De ademtest detecteert stoffen die in de uitgeademde lucht van mensen met longvlieskanker wel voorkomen en bij gezonde mensen niet.

Longvlieskanker opsporen met ademtest

Onderzoekers van het UZA en de Universiteit Antwerpen kunnen in de lucht die iemand uitademt, vaststellen of die persoon longvlieskanker heeft. Zeker voor personen die ooit intensief aan asbest zijn blootgesteld, is dat een vooruitgang.

Longvlieskanker of mesothelioom is een zeldzame en niet-behandelbare vorm van kanker die meestal het gevolg is van blootstelling aan asbest. De ziekte geeft pas laat symptomen en kan dus lang onopgemerkt woekeren. Al in 2011 begonnen de eerste studies om longvlieskanker op te sporen in uitgeademde lucht. 'Mensen die in de asbest-sector of bijvoorbeeld als afbraakwerker hebben gewerkt, weten dat

ze een verhoogd risico lopen. Zij zouden baat hebben bij een eenvoudige test die vertelt waar ze aan toe zijn', zegt onderzoeker Kevin Lamote, verbonden aan het Laboratorium voor Experimentele Geneeskunde en Pediatrie van de Universiteit Antwerpen. 'Vandaag kan de ziekte alleen via een CT-scan worden opgespoord, wat duur is en telkens een blootstelling aan schadelijke straling met zich meebrengt. Nadien volgt een thoracoscopie, om via een buisje

in de longen een biopsie te nemen voor finale diagnose.'

Van asbest tot biomarker

De test die de onderzoekers ontwikkelen, detecteert stoffen die in de uitgeademde lucht van mensen met longvlieskanker wel voorkomen en bij gezonde mensen niet. Lamote: 'Asbestvezels irriteren het longvlies en zijn te groot om opgeruimd te worden door onze immuuncellen. Dat veroorzaakt een hele reeks ontstekingsreacties en uiteindelijk ook kanker. De cellen in de omgeving van de asbestvezels geven dan bepaalde stoffen vrij die bij gezonde mensen niet of minder voorkomen. Die zogenaamde biomarkers kunnen we nu opsporen in de uitgeademde lucht.'

In totaal namen 330 mensen deel aan het onderzoek – gezonde personen, personen met longvlieskanker en personen met andere

longaandoeningen. 'De conclusie is dat we via de ademtest personen met longvlieskanker in 94% van de gevallen kunnen onderscheiden van de anderen. En omgekeerd had 96% van de personen die de ziekte volgens de test niet hadden, inderdaad de ziekte niet. Dankzij die hoge percentages is de test bruikbaar als exclusief screeningsmiddel.'

Volgende stap is nu om na te gaan welke resultaten de ademtest geeft in de verschillende stadia van longvlieskanker. Ook worden de risicogroepen verder opgevolgd, om te weten hoe vaak ze het best gescreend worden. 'Wie is blootgesteld aan asbest, leeft met angst en dus is een eenvoudige screening een stap vooruit. Anderzijds is er momenteel geen behandeling die longvlieskanker kan genezen. We hopen dat we door vroegere opsporing ook daarbij kunnen helpen.'